

Suli Diáklap

XXIII. évfolyam, (47.) II. szám

Arany János Általános Iskola

2016. ősz-tél

Együtt a suliban

Ezer Esztendő
5. osztály

Hozzájuk is eljutott a Mikulás

Elsősök felvétele a gyermekszövetségbe

Szoboravatás

Rajzok

Kalmár Alex, II. osztály, Tóthfalu

Bata János, IV. osztály, Oromhegyes

Kovács Katalin, III. osztály, Völgyes

II. osztály, Orom

Fejős Szabolcs, III. osztály, Orom

Zabos Ákos, IV. osztály, Oromhegyes

Szalkai Jázmin, IV. osztály, Orom

Kedves Újságolvasók!

2016. szeptember 1-jén elkezdődött egy új tanév, amely lapunk megjelenésekor már négy hónapja tart. A kezetekben tartott Diáklap idei első száma az eddig történt érdekesebb események beszámolóit, valamint írásaitokat és rajzaitokat gyűjtötte egy csokorba. Eseménynaptár rovatunkban olvashattok a fontosabb napokról és a műsorokról, Fejtörő rovatunkban rejtvényeket oldhattok meg, valamint megemlégtettük az idén sikeres pályázatokat és támogatásokat is.

Jó újságolvasást, sikeres bizonyítványt és kellemes karácsonyi ünnepeket, valamint boldog új évet kíván a Diáklap szerkesztősége! ☺

PÁLYÁZATI EREDMÉNYEK

Iskolánk igazgatója az idei évben is igyekezett az oktató-nevelő munka színvonalát emelni, az épületek fejlesztését és karbantartását elősegíteni, melyet a különféle pályázatok tettek lehetővé. Mindez a fáradozás nem volt hiábavaló, hiszen az iskolának több pályázatot sikerült elnyernie. Az oromhegyesi **Bata-Trans** az iskola eszközfejlesztését tette lehetővé. Idén a gyermekhétén megvalósult az Együtt az iskola elnevezésű akció, melyet a **Tartományi Oktatási Bizottság** támogatott. A **Zengő Tájháza Kézműves Egyesület** jóvoltából egy tanterem felszerelését tudtuk felújítani, a padokat és az asztalokat cseréltük ki. A **Tartományi Oktatási, Jogalkotási, Közigazgatási és Nemzeti Kisebbségi - Nemzeti Közösségi Titkárság** támogatásának köszönhetően lecserélhettük az oromi épület nyílászáróit, mely munkát második fázisa jelenleg is folyamatban van.

Jutalmak

Az **Ezer Esztendő** irodalmi és rajzpályázat díjazottjai településeinkről:

Az óvodások közül Lackó Balázs (Orom) és Molnár Erik (Oromhegyes) részesültek jutalomban. Az 1. osztályosok közül Babarci Ákos (Oromhegyes) bizonyult legjobbnak. A 2. osztályosok kategóriájában legügyesebb mesemondók: Erdélyi Bálint (Oromhegyes) és Sándor Heidi (Orom) lettek. A 4.-esek közül legjobbnak bizonyult: Balázs Kolos (Oromhegyes) és Rózsa Heléna (Tóthfalu).

A **nyári olvasónapló** jutalmazottjai:

Oromhegyesen a 2. osztályból Török István és Hubai Enikő, 3. osztályból Döme Brigitta, Bálint Iringó és Dávid Orsolya, 4.-ből Fendrik Dorina és Mácsai Nikolett kapott könyvjutalmat. 5. osztályban Bálint Anna és Toldi Amina, 6. osztályban pedig Bicskei Viola kapott könyvet.

Az oromi 2. osztályosok parafatáblát kaptak, a 3. osztályból Dobó Luca és Torma Varga Laura, a 4.-esek közül pedig Szalkai Jázmin és Szokol Márk kaptak könyvet. 5. osztályban Bontovity Kitti, 6. osztályban Papp Róbert, 7. osztályban Cseszkó Nikolett és 8.-ban Purger Doroti részesült könyvjutalomban.

Tóthfalu: 2. osztályban Kalmár Alex, 3. osztályban Szabó Fruzsina, 5.-ben pedig Szabó Dorina részesült könyvjutalomban.

Kukoricafesztivál – rajzpályázat: Kocsis Melánia 1.osztály, Oromhegyes

Eseménynaptár

– **szeptember 1.:** tanévkezdés

– **szeptember 9.:** író-olvasó **találkozó**ra került sor a 64. Magyarak-nizsai Íróklub kísérő rendezvényeként. Oromra Balogh István, Oromhegyesre pedig Bordás Győző látogatott el.

– **szeptember 16-22.:** **Európai Mobilitás Hét** – Az Európai Mobilitási Hét elnevezésű rendezvénysorozatba az oromhegyesi Arany János iskola tanulói és pedagógusai is bekapcsolódtak, figyelembe véve a környezettudatosságot, illetve a gépjárműforgalom okozta problémákat.

– **október 3-7.:** **GYERMEKHÉT:** érdekes programok várták a gyerekeket. Bővebben későbbi oldalakon olvashatsz!

– **október 16.:** **Napsugaras Ősz: Oromon** a nagyteremben tartottuk, az óvodások, valamint az alsós és felsős tanulók vettek részt a műsorban: kórossal, magyar és szerb nyelvű versekkel, prózai összeállításokkal, fuvola- és klarinétjátékkal, metalofonnal és lakodalmas jelenettel. **Völgyesen** november 6-án 14 órakor kezdődött. Öt alsós és két felsős tanuló versekkel, jelenettel, tánccal, énekkel és hangszeres játékkal szórakoztatta a kis létszámú, de lelkes közönséget. **Tóthfaluban** ugyancsak november 6-án tartottuk meg ezt az ünnepet a Tutti Gyermekzenekar fellépésével. **Oromhegyesen** a Faluházban köszöntötték az időseket. Felléptek az alsós és felsős diákok: szavalattal, énekkel, kórtáncsal, hangszeres zenével és fogalmazások felolvasásával.

– **október 25.:** **testvériskolává** szeretné fogadni az Arany János Általános Iskola oromi kihelyezett tagozata a szabadkai Szent Száva

Általános Iskola békovai kihelyezett tagozatát. Most alsós tanulóink látogattak el Békovára tanítóik kíséretében, a gyerekek játszhattak, ismerkedhettek egymással. December 15-én az oromiak voltak a vendéglátók. A barátkozás mellett a cél a környezetnyelv tanítása.

– **november 18-án falunap** volt Oromon.

– **november 20-án játékonysági műsor** javára léptek fel az oromi óvoda és általános iskola diákjai.

– **november 26.:** **Ezer Esztendő** irodalmi és rajzpályázat: Magyarak-nizsa Község Pedagógus Egyesülete immáron 11. alkalommal hirdette meg az Ezer Esztendő című irodalmi és rajzpályázatot. Ünnepi műsorösszeállítással nyitották meg az iskola tanulói: Erdélyi Kamilla, Vajda Blanka, Bicskei Iván, Döme Brigitta és Kis Violetta. Utánuk a pedagógusok elnöke, Vajda Attila üdvözölte a versenyzőket és a jelenlévő pedagógusokat, majd elmondta, hogy a verseny megvalósulását az Emberi Erőforrások Minisztériuma és Magyarak-nizsa Önkormányzata által kiírt pályázatok tették lehetővé.

– **december 2-án játékonysági diszkót** szerveztek Oromhegyesen a helyi közösség termében, a befolyt összeget az iskola javára fordították.

– **december 6-án Mikulásvárás** volt iskolánkban, mandarinokkal, cukorkával lepte meg a gyerekeket, akik versekkel, dalokkal köszöntöttek.

– **december 8-án Tóthfaluban testvértelepülési találkozóra** került sor Jászszentlászlóval.

A gyermekehéten tetszett, ...

...amikor diszkóztunk. Sokat táncoltunk és mozogtunk.

Sándor Szabolcs, 5. osztály, Orom
...mikor elutaztunk az oromhegyesi diszkóba.

Milutinovity Loretta, 5. osztály, Orom
...a kisállat-kiállítás.

Torma Brigitta, 5. osztály, Orom
...az őszi kóstoló, mert nagyon sok finom süti volt.

Papp Róbert, 6. osztály, Orom
...hogymindenki egyformában volt, ettünk hamburgert és a diszkó!

Lackó Réka, 6. osztály, Orom
...hogym voltak színes napok, és a Tisza táboros játék is jó volt.

Balázs Ákos, 6. osztály, Orom
...hogym Rebeka és én sütöttük a húslépenyt.

Dobó Máté, 6. osztály, Orom
... a futóverseny, az Együtt az iskola. A salátaverseny is jó volt.

Versegi Krisztina, 6. osztály, Orom
...hogym mi is részt vehettünk a szervezésben.

Boros Ramóna, 7. osztály, Orom
...hogym mindenki jól érezte magát.

Miklós Márk, 7. osztály, Orom
...hogym elmentünk discóba, és együtt bulizott az egész iskola.

Bontovity Balázs, 7. osztály, Orom
...hogym volt focibajnokság, bár az első meccsen kiestünk.

Zsámboki Ádám, 7. osztály, Orom
...hogym nem írtunk semmiből sem ellenőrzőt.

Surányi Bence, 7. osztály, Orom
...hogym csütörtökön főztünk, és pénteken élőben társasjátékoztunk.

Dobó Kata, 8. osztály, Orom
...amikor főztünk, és hogym megnyertük a focit, meg az Együtt az iskola.

Rövid Dominik, 8. osztály, Orom
...mikor sütöttünk, és a hétfői napon a játékok.

Nemes Elina, 8. osztály, Orom
...az Együtt az iskola, mert nem volt kötelező minden.

Hubai Viola, 8. osztály, Orom
...minden tetszett!

Király Heidi, 7. osztály, Orom

Október első hete a gyerekhét minden iskolában. Nagyon sok szép program volt ezen a héten.

Mácsai Nikolett, 4. osztály, Oromhegyes

Hétfőn 9 órakor környezetvédelmi témájú előadást nézett meg az 1-5. osztály A nyolcadik napon címmel. Ebben nem hangzik el beszéd. A hangsúly a körülöttünk levő anyagokon volt: a textilen, papíron, ezekből lettek a szereplők. Vörös Imelda, a monodráma szerzője és Veres András rendező a címmel a bibliai teremtéstörténetre utal, avagy Isten hat nap alatt teremtette a Földet, a hetedik napon megpihent. Az előadás arról szólt, hogym mi történik a nyolcadik napon, bekövetkezik-e a világvége? Nekem nagyon tetszett.

Papp Izolda, 5. osztály, Orom

Délután fél ötkor indultunk Magyar-kanizsára a fürdőbe. Az út hosszú és unalmas volt.

Bajusz Péter, 4. osztály, Oromhegyes

Zöld nap volt. Hagyománnyá vált, hogym úszni megyünk a kanizsai Gyógyfürdőbe. Először mindenkinek a kismencedébe kellett mennie, ami nagyon forró volt, utána átmehettünk a nagyba is. Ott nem lehetett rögtön a vízbe ugrálni, először be kellett melegíteni, úsztunk egy keveset. A bemelegítés után kezdődhetett a buli. Csak a csobbanásokat lehetett hallani, mást nem. Amikor haza kellett indulni, már nem volt olyan nagy az öröm.

Remete Gabriella, 6. osztály, Tóthfalu

Az oromi tanulók küldöttsége Oromhegyesre utazott a szoboravatásra, Erdélyi István fafaragó mester egy Arany Jánosról készült mellszobrot ajándékozott az iskolának. Az oromhegyesi tanulók ez alkalomból műsorral készültek. Az ünnepélyes műsor után Vajda Attila, iskolánk igazgatója, Nyilas Leonov Anita, a Magyar Nemzeti Tanács alelnöke és a szobor készítője lerántották a leplet az alkotásról, ezzel hivatalosan átadva az iskolának. Az ünnepséget a televízió is közvetítette.

Purger Doroti, 8. osztály, Orom

A tanórák után stafétajátékokat játszottunk. Karolinával és Boglárkával találtuk ki a szórakoztató és érdekes ügyességi feladatokat. A diákokat csapatokra osztottuk, a tanárok voltak a kapitányok. A csapatoknak korona is járt. A zöld flamingók lettek az elsők, 2. helyen az ezüst szöcskék, 3. helyen az arany gyíkok végeztek.

Borsos Ramóna, 7. osztály, Orom

A legjobb az úszás volt a kanizsai Gyógyfürdőben. A kismencedében jó meleg volt a víz. Később, aki tudott úszni, átmehetett a mély medencébe. A vize kicsit hidegebb volt, de azért jól játszottunk, és sokat nevettünk. Sajnos elrepült az idő, és indulnunk kellett haza. Remélem jövőre is megszervezik.

Juhász Ivett, 4. osztály, Orom

Kedden több program volt. Piros színű ruhát húztunk, és kisállat-bemutató volt. Szerdán kék ruhába öltöztünk, és ezen a napon volt az Együtt az iskola rendezvény. Csütörtökön fehérben mentünk.

Szokol Márk, 4. osztály, Orom

Délelőtt az ötödik óra után egy kis sport volt a tornateremben. Az összes alsós diák sportolt. Az első játék lényege az volt, hogym elvegyük a másik csipeszét, a másik egy polipos játék volt.

Zabos Ákos, 4. osztály, Oromhegyes

Erre a napra esett a kincskeresés, amelyben felsősök vettek részt. 7. órában szervezték meg, és érdekes feladatokat kaptunk. Minden osztályterembe más-más tanár tett fel kvízkérdéseket más-más témakörből. Magyar, matek, angol, német feladatokat kellett megoldani, valamint egzotikus állatok képeit is fel kellett ismernünk. Ezekre pontokat kaptunk. A pontok összesítésével kialakultak a helyezések. Az első három csapat vicces versikék megoldásával kaphatta meg a jutalmát. Annak ellenére, hogym nem lettünk helyezettek, nagyon jól éreztem magam, remélem jövőre is lesz kincskeresés.

Böröc Anna, 6. osztály, Tóthfalu

Szerdán az Együtt az iskola mindenki „kedvencével”, a futóversennyel kezdődött, majd minikert készítésébe fogtunk. Ezt a foglalkozást Tázi tanárnő vezette.

Osztályunkból négyen jelentkezünk: Barbi, Timi, Elina és én, a többiek ezalatt kosárlabdáztak. Nekem nagyon tetszett a végeredmény. Sajnálom, hogy jövőre már nem csinálhatom!

Miklós Jessica, 8. osztály, Orom

Előadáson vehettünk részt, utána pedig ökosarok és sport volt. Én fociztam. Öt csapat volt, hozzám Dominik, Aleksa, Saša és Valentin tartoztak. Két meccset játszottunk, mindkettőt megnyertük 2:0-ra.

Körmöci Márk, 8. osztály, Orom

Az Együtt az iskola rendezvényen a Vöröskereszt is részt vett. Arról tartottak prezentációt, hogyan védjük meg magunkat az illegális tevékenységektől. Elmondták, hogy ne fogadjunk el ajándékot idegenektől, mert elarabolhatnak, majd dolgoztathatnak is minket. Emellett azt is elmondták, hogy mindig szóljunk szüleinknek, mikor elmegyünk otthonról, és tájékoztassuk őket arról, hogy meddig leszünk távol. Ez az előadás szerintem nagyon hasznos volt, mert felnyitották a szemünket, hogy sok rossz szándékú ember van a világban.

Csikós Noé, 5. osztály, Tóthfalu

A napot futóversennyel kezdtük. Mindenki nagyon igyekezett, hogy helyezett legyen.

Beszédes Evelin, 4. osztály, Oromhegyes

A barátnőim mindvégig velem voltak. Zsanival és Rékával egy gyönyörű pici sziklakertet csináltunk cserépbe, ami most is ott van az osztályteremben. Ez a virágkészítés nagyon tetszett. Előtte futottunk a futóversenyen. Ezután az öko-életről vetítettek. Végül a lányokkal néztük a focista fiúkat a pályán, majd indultunk vissza Tóthfaluba. Nekem tetszett, és remélem, hogy többször lesznek ilyen rendezvények!

Tocko Tamara, 8. osztály, Tóthfalu

Az Együtt az iskola programon minikertet készítettünk. A rajztanár előhozta a virágokat és pár dolgot, amivel díszíteni lehetett a kertet. Az osztályfőnökkel kiválasztottuk a tálcát, amibe virágföldet raktunk. Nem volt ötletünk, de az osztály segített egy kicsit. Hálóból henger alakú lépcsőket készítettünk, és abba helyeztük a kövirózsákat. Utána

még más sziklakerti virágot is ültettünk, és köré kisebb-nagyobb köveket szórunk. Mivel még nem volt tökéletes, így üveggolyókat is raktunk a tálcába. Mikor kész lett, akkor Tijana tanárnő lefényképezte, és bevittük az előtérbe, ott mindenki megnézhet.

Újházi Anasztázia, 7. osztály, Tóthfalu

Csütörtökön a fiúk kint az udvaron sütötték a hamburgert, Jessica és Elina pedig darabolták hozzá a zöldségeket: a hagymát, uborkát, paradicsomot. Hatodik óra után megterítettünk az ebédlőben, és jóízűen elfogyasztottuk. Nagyon finom volt, sokat nevettünk közben.

Hubai Viola, 8. osztály, Orom

Egyik kedvenc programom a sportválasztás volt. Izgatottan vártam a csütörtököt, hogy kipróbálhassam a különböző sportokat. Busszal utaztunk Magyaraknizsára.

Fendrik Dorina, 4. osztály, Oromhegyes

Pénteken, a gyerekhét utolsó napján négy hetedikes tanuló (Ramóna, Boglárka, Karolina és én) a felsősök számára közös osztályfőnöki órát szervezett, melyen nagyszabású társasjátékot játszottak. A gyerekek színek szerint öt csoportba lettek osztva, minden csapatban volt egy csapatkapitány, egy pedig a bábú szerepét töltötte be. Kérdés-, párbaj- és szerencsemezők voltak. A kapitány válaszolhatott a kérdésekre (biológia, kémia, fizika, történelem és matematika tantárgyból, valamint logikai kérdések voltak), a "bábú" pedig a mezőkön lépkedett. A gyerekeknek érdekes volt.

Cseszkó Nikolett, 7. osztály, Orom

Biciklivel lehetett menni iskolába. Az iskolaudvarban akadálypálya volt felállítva. Ügyesen cickakkoztak a gyerekek. Szeretek kerékpározni, ezért nekem is jól ment a játék.

Bicskei Áron, 4. osztály, Oromhegyes

Az ötödik óra után kimentünk az udvarra. Kint már égtek a tábortüzek, amiket körbeálltunk.

Bata János, 4. osztály, Oromhegyes

Vinni kellett nyársakat, amire rászúrtuk a virslit. A tűz fölé tartottuk, és vártuk, hogy megsüljön.

Vajda Blanka, 4. osztály, Oromhegyes

Végül kész lett a szaftos virsli. Kaptam hozzá kenyeret és ketchupot.

Fodor Heléna, 4. osztály,

Oromhegyes

Pénteken sütögettünk, pont én voltam a portán, mindent figyelemmel tudtam kísélni. Pletikoszity tanár úr főzött az egész iskolának. A zöldségpucolásban közreműködtek a felsős lányok, de nagy volt a sürgés-forgás a nyolcadikban, mert minden óra után lerohantak, hogy ki segítsen kevergetni az ételt. Mindenki várta már az ebédet, kivéve azt, aki nem szereti a babot. Mikor kicsöngettem az utolsó óráról, vágódtak az ajtók, és szaladtak az iskola háta mögé. Elég sokat kellett várni, de megérte, mert annál finomabbat még a tatám se tud főzni, az már tuti. Azután az oszi a teremben mandulás süteménnyel várt bennünket. Így múlt el a pénteki nap, ráadásul délután még diszkóztunk is!

Bagi Benjamin 6. osztály, Tóthfalu

Nekem legjobban a pénteki nap tetszett. Délután az oromhegyesi diszkóba mentünk. A zene hangos volt. Sokat táncoltunk. A barátaimmal ittunk szörpöt, és ettünk ropit.

Rúza Kristóf, 4. osztály, Orom

A diszkóról mesélnék. Az iskola előtt gyülekeztünk, Jani volt a párom. Mikor odaértünk, már szólt a zene.

Bata Edina, 4. osztály, Oromhegyes

Az utolsó napon, Oromhegyesen az Atlantis Garden Clubban diszkót szerveztek nekünk. Ezt a programot mindenki izgatottan várta. A mi iskolánkból harmadik osztálytól lehetett menni. Az oromi és oromhegyesi iskolások is jöttek. Idén is sokan voltunk. Sokat táncoltunk és beszélgettünk. Ilyenkor barátságok, sőt szerelmek is szövődnek. Nagyon gyorsan elmúlt az a pár óra hossza, és indulni kellett haza. Kár, hogy évente csak egyszer szervezik meg a közös diszkózást!

Szabó Dorina, 5. osztály,

Tóthfalu

Ez a gyerekhét volt a legjobb! Remélem, jövőre is ilyen jó lesz.

Túri Krisztián, 4. osztály,

Oromhegyes

Kedves meglepetés

Sára egy könyvet készített a nagymamájának, mert örömet akart neki szerezni. A könyvet bevitte a postára, hogy feladja.

*Torma Varga Laura, 3. osztály,
Orom*

Másnap a postás kivitte a nagymamának. A mamája nagyon megörült neki, és könnyes szemmel nézegette.

*Kovács Viktória, 3. osztály,
Orom*

A ceruza kalandjai

Peti délután rajzolt egy egeret. Beesteledett, és lefeküdt aludni. Éjjel csoda történt, az egérke és a ceruza életre keltek. A ceruza rajzolt egy macskát az egérkének, hogy szórakozzanak. A kisegér megijedt, elfutott a lyukhoz, a ceruza pedig táncra perdült örömeiben, hogy túljárt az egérke eszén.

*Dobó Luca, 3. osztály,
Orom*

Kinizsi Pál

Egyik nap sétálgattam az erdőben. Megláttam egy regiment katonát, élükön egy ismerős arcot. Amikor közelebb értem, észrevettem, hogy a vezérük Kinizsi Pál. Megállítottam és megkérdeztem, hogy lenne-e kedve velem beszélgetni, mert én egy borzasztó kíváncsi írnok vagyok.

– Örülök, hogy látom, volna rám egy kis ideje? Magyarország melyik részén töltötte gyermekkorát?

– A Bakony erdő aljában van egy helység, Nagyvázsony. Annak egy kis virágos völgyében, a folyó mellett nevelkedtem.

– Milyen körülmények között éltetek?

– Szüleim szegény molnáremberek voltak, már nagyon korán beálltam apám mellé segédkezni.

– Mikor hallott először Mátyás királyról?

– Édesapám sok szép történetet mesélt róla. Soha nem untam rájuk. A környékbeli gyerekekkel mindig háborúsdit játszottunk, és én voltam a magyarok vezére, akik megverték a törököket.

– Hogy került Mátyás király seregébe?

– Magyar Balázs, a sereg vezére megállította pej paripáját, s odaszólt nekem: - Hej, öcsém, szomjazom! Nem adnál egy kis vizet? - Beszaladtam egy kancsóért, megmerítettem a híves forrásban, rátettem egy súlyos malomkőre, és úgy nyújtottam fel a vezérnek. Ezen a vezér elcsodálkozott, és azonnal bevett a seregébe.

– Nehéz-e az öltözete?

– Elég súlyos, de csak a csatában viselem, különben az apródom segít.

– Már dél elmúlt, mit ebédelt ma?

Rám mosolygott. Gondolkodott egy kicsit, majd így szólt: - Nem tejbegrízt ettem, mint ti, hanem nyereg alatt puhított húst. - Elnevettem magam. Megköszöntem, hogy válaszolt a kérdéseimre. Felszállt pej lovára, felemelte a kezét:

– Isten veled, kislányom!

A csapat elvonult. Néztem utánuk, ragyogott a napfényben a pajzsuk, és nagyon boldog voltam, hogy szóba állt velem Kinizsi Pál.

*Rózsa Heléna, 4. osztály,
Tóthfalu*

A kolozsvári bíró

Mátyás, a magyarok igazságos királya szerette, ha az országában nyugalom volt. Szeretett mindenről meggyőződni. A fülébe jutott, hogy a kolozsvári bíró sanyargatja a népet. Azonnal paraszti ruhát vett magára, így jelent meg Kolozsváron, a szülővárosában. Leült a mézsárszék elé, ami szemben volt a

bíró házával, onnan nézte, ahogy a nép vágta, hordta a fát a bíró udvarába. Az egészet egy hajdú felügyelte. Ha valamit nem talált jónak, pálcájával végigsuhintott a szegény népen. A hajdú nem nézte jó szemmel, hogy az a paraszt csak úgy ül ott, és ráfordult, hogy álljon be a sorba dolgozni. Hogy meg is erősítse a dolgot, végigsuhintott Mátyás hátán. A király lassan elindult, közben a fizetség után érdeklődött, amire a hajdú egy pálcasuhintással válaszolt. A bíró a tornácról nézte az egészet, közben a király tőle is a fizetség felől érdeklődött, de a bíró utasítására harmadszor is kapott a pálcából. Elkezdte vágni és hordani a fát, közben három hasábra ráírta a nevét. Másnap újra megjelent Kolozsváron Mátyás király, összehívatta az egész tanácsot és a bírót. A népe hogyléte felől érdeklődött. A bíró csak dicsérte az embereket. A király személyesen is szeretett volna a jólétről meggyőződni, és a bíróval meg a tanácstagokkal elindult utcáról-utára, míg a bíró házához nem értek. Ott elkezdte dicsérni a sok fát és érdeklődött, hogy kik voltak azok a szorgos kezek, akik ezt behordták, és milyen fizetséget kaptak érte. A bíró azt hazudta, hogy ingyen dolgoztak az emberek, de Mátyás király nem hitte el. A szolgákhoz fordult, és szétdobáltatta a farakást. Várta, hogy előkerüljenek a megjelölt fák. Leolvastatta az írást a bíróval, aki rájött, hogy akit megveretett, az nem volt más, mint Mátyás, az igazságos. A király fejét vétette a népek sanyargatójának. Így tett igazságot. A halála óta mondják: „Meghalt Mátyás király, oda az igazság!”

*Böröc Sára, 4. osztály
Tóthfalu*

Mátyás király meghallotta, hogy a kolozsvári bíró nagyon rosszul bánik a szegényekkel. Tudjuk, hogy Mátyás szerette a szegényeket, és szeretett áruhába öltözni. Egyik nap elment Kolozsvárra, és leült egy hídra szegényes ruhában. Arra ment egy hajdú, és ráförmedt: – Mit lopod a napot, te nagyorrú? Nem tudod, hogy mennyi munka van a bírónál? – és rávágott Mátyás hátára egy bottal. Mátyás király megkérdezte, hogy mennyit fizet érte, és a hajdú azt mondta, majd meglátod, ha velem jössz.

– Mi a fizetség, bíró uram? – kérdezte Mátyás. – Majd megtudod, ha huszonötöt vágatok rád! – mordult rá a bíró.

Egész nap hordta a fát megálás nélkül. Három hasábra ráírta a nevét: MÁTYÁS! MÁTYÁS! MÁTYÁS! Este fáradtan, éhesen, szomszamosan megint a bíró elé állt:

– Bíró uram! Fizesse meg a fáradságomat!

– Híj, azt a hitvány, agg eb anyádat! Te naplopó, te gazember! Vágatok rá huszonötöt!

A hajdú huszonöt botütést mért rá. Szorította Mátyás a fogát, és erősen megfogadta, hogy ezt még visszaadja a bírónak. Néhány hét elmúlt, és Mátyás király ismét elment Kolozsvárra. A bíró alázatosan hajlongott előtte.

– Sok szép fája van, bíró uram! Honnan szerezte kend? – kérdezte a király.

– Kedves jobbágyaim ajándéka! – mondta.

– Ki hordta be ezt a sok tüzelni-valót? – feszegette tovább a király.

– Az itteni szegények szívesen behordták.

– Vágjátok szét a farakást! – mondta Mátyás király. – Három hasábra ráírtam a nevemet.

A fahasábok hamar előkerültek.

– Kegyelem fejemnek, felség!

– Nincs kegyelem! Hitvány férreg! Megbotoztál, mert a fizetséget kértem. Akasztófa lenne a méltó jutalmad! Beérem azzal, hogy fejedet üttetem.

Mióta „MEGHALT MÁTYÁS KIRÁLY, ODA AZ IGAZSÁG”.

Sarnyai Dzsesszika, 4. osztály, Tóthfalu

Egyszer volt Budán kutyavásár

Szokása szerint amint fel s alá járt Mátyás Király, egyszer csak levetette a királyi ruhát, szakadt, piszkos ruhát vett fel, és körüljárta Magyarországot, hogy az emberek között igazságot tegyen. Amint egyszer sétált, meglátott a tétényi határban két parasztot, ahogy szántanak. Az első embernek hat ökre volt, a másikkal pedig csak kettő. Mondja Mátyás király a szegénynek, hogy adja el őket, és a kapott pénzen vegyen annyi kutyát, amennyit csak bír. Elhajtotta a kutyákat Budára az ember, jött Mátyás király a szolgálival, és megvette mindet. Sok pénze lett a szegény embernek, vett rajta hat ökröt, és még maradt is valamennyi. Ezt meglátta a szomszédja, és megkérdezte, honnan van ez a hat szép ökre? Az elmesélte, hogy hogyan történt. Felvitte a gazdag ember a piacra a saját kutyáit, hogy majd eladja. Jött a vásárbíró, hogy beszédje a helypénzt, de a parasztnak nem volt egy krajcárja sem. Ekkor mondta neki a bíró: – Tudd meg barátom, hogy csak „egyszer volt Budán kutyavásár”, de többet soha sem esik meg!

Vörös Alexandra, 4. osztály, Tóthfalu

Egyszer volt Budán kutyavásár

Azt hallottam egyszer régen, Mátyás király idejében,

Budán volt egy kutyavásár, volt ott minden fura látvány.

Szegény ember zsákot fogott, abba öt-hat kutyát rakott.

Jó vásár volt, minden elkelt, haza is ért teli zsebbel.

Szomszédban gazdag ember le-selkedett irigy szemmel.

Össze is vett kutyát-macskát, fel-kereste Buda várát.

A kutyavásár egy nap tartott, más-nap kiment, botot kapott.

Kapzsi ember bánatában nem ment vissza falujába.

Igazság volt réges-régen, Mátyás király életében.

Ma is mondjuk, milyen nagy kár: egyszer volt Budán kutyavásár.

Balázs Kolos, 4. osztály, Oromhegyes

A tölgyfa és a gomba

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdő, annak a közepén egy terebélyes tölgyfa. Egy napfényes őszi reggelen a tölgyfa alatti avarból kibújt egy sárga kalapú gomba. Amikor kivilágosodott, a tölgyfa csodálkozva nézte, mert annyira fura volt. Kicsi volt sárga kalappal és fehér testtel. Megkérdezte a tölgyfa a kicsi gombától: – Te honnan jöttél? – Ijedten felelt.

– Hát valahogy itt termettem.

– Na és hol a családod?

– Nem tudom! – mondta és elkezdett mesélni. – Jött egy nagy ember és elvitte őket, de én elszöktem és itt bújtam meg az avarban.

– Jól van, na – mondta a nagy tölgyfa. – Tőlem nem kell félned, majd vigyázok rád!

Ennek nagyon örült a kis gomba.

Sokat beszélgettek, és egész jóban lettek. Azóta a nagy tölgyfa még a szélől is védi a kicsi gombát. Még ma is élnek, ha ki nem vágta a nagy tölgyfát és vele együtt a gombát is.

*Bagi Flórián, 3. osztály,
Tóthfalu*

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy erdő, annak közepében egy szép terebélyes tölgyfa. Egy nap, fényes őszi reggelen, a tölgyfa alatti avarból kibújt egy sárga kalapú gomba.

– Hol vagyok?

– Az erdő közepén. – felelte a vén tölgy.

– Hogy kerültem ide?

– Az eső után nőttél ki az avarból.

A gomba álldogált ott egy darabig, de elunta magát. Elhatározta, hogy világgá megy. Találkozott egy kis egérrel, aki barátjául szegődött. Együtt vándoroltak tovább. Mentek, mendegéltek, míg találtak egy hangyával. Kérde tőle a kisegér:

– Hát te hová mégy, hangya?

– Világgá megyek. És ti?

– Mi is világgá megyünk, gyere, tarts velünk!

A hangya velük vándorolt tovább. Mentek, mendegéltek, míg egy faluba nem értek. Ott át akartak kelni az aszfaltúton, de majdnem elütötte őket egy autó. A három barát összefogott, és egymást segítve sikeresen átjutottak. Kis idő múlva vihar kerekedett. Esett az eső, fújt a szél, villámlott is. A három vándor megszeppent. A gomba nyújtózott egyet, kiterítette kalapját, hogy a kisegér és a hangya is jól elférjen alatta. Megvédte őket a zivatartól. Mikor a rossz idő elvult, folytatták volna az útjukat, de a kis gomba meggondolta magát. Hiányzott neki a barátja, az öreg

tölgy. Kísérői is vágyakoztak az otthonuk után, így hazafelé indultak. Ahogy találkoztak útközben, úgy váltak szét az úton. Mindenki ment, amerre látott. A kis gomba visszatért az öreg tölgyfához. Még most is ott van, ha ki nem száradt.

*Oroszi Edmond, 3. osztály,
Tóthfalu*

A békák kirándulása

A nádasban élt egy békacsalád. A kisbékák naphosszat a parton hancúroztak. Kíváncsian ugráltak minden állathoz. Egy napon úgy gondolták, ideje megismerni a világot. A világ megismerése közben a békák láttak sok új dolgot, megismertek sok állatot, és találtak köztük barátokat. Útközben találkoztak egy nagyon öreg kecskebékával, aki megmutatott nekik mindent. A kisbékák nagyon boldogok voltak, hogy ennyit tanulhattak a világról. Egyszer csak egyik kisbékának eszébe jutott az otthon, hogy hiányoznak neki az otthoni állatok, a természet. Ezt elmesélte a testvéreinek, ők is nagyon elszomorodtak, és úgy döntöttek, hogy hazamennek. Hazaértek, és azóta is élnek, ha meg nem haltak.

*Püspök Anett, 3. osztály,
Tóthfalu*

Séta közben, amikor az anyukájuk nem figyelt oda, letértek az útról. Útközben egy kisebb mocsárhoz értek. Több békagyerek ugrándozott a vízbe. Tovább akartak menni, de megijedtek egy gólyától, aki a játszó kisbékákat figyelte. Nem volt bátorságuk tovább menni, így vissza kellett fordulniuk. Visszafelé sok kis állatot láttak, akik mutatták a visszavezető utat a mocsárjukhoz. A szüleik már keresték őket. Rájöttek, hogy

még kicsik ahhoz, hogy maguk járják be a környéket.

*Terényi Rómeó, 3. osztály,
Tóthfalu*

Útnak indultak kora reggel. Találkoztak egy kacsával. A kacsabarátsgósan beszélgetett velük, majd folytatták útjukat. Közben bújócskáztak, fogócskáztak. A nagy játékban megéheztek. Ebédre szünyogot ettek. Ezután megpihentek. A pihenést egy gólya zavarta meg. Félelmükben szanaszét szaladtak, és ügyesen elbújtak, így szerencsésen megmenekültek. Este lett, mire hazaértek. Fáradtak és jókedvűek voltak a kalandos úttól. Máig is élnek, ha meg nem ette őket a gólya.

*Szabó Fruzsina, 3. osztály,
Tóthfalu*

A kaland

Egyszer volt, hol nem volt, volt két kiscsibe. Egy napsütéses délután sétáltak a réten, s találtak egy hosszú gilisztát. Mind a kettő magának szerette volna. Csak húzták, csak húzták kétfelé. Addig-addig, míg szegény ketté nem szakadt. A csibék felborultak, és legurultak a dombról. Végül mindkettőjüknek csak fél giliszta jutott, de így is jólaktak mindketten. A domb alján elaludtak. Még ma is ott heverészenek, ha az éhség fel nem keltette őket.

*Erdélyi Petra, 3. osztály,
Oromhegyes*

Volt a világon két csibe. Sétáltak a puha fűben. Gondolták, jó lenne egy kis zsákmány. Útra is keltek. Mentek, mendegéltek, míg egy virágos mezőre nem értek. A hosszú úton már igazán korgott a

gyomruk az éhségtől. Éppen ekkor dugta ki a földből egy giliszta a fejét. Nagyon megörültek neki. A csúszós állat majdnem elmenekült, mire megkaparintották, de mindkettőjük magának akarta. Addig húzták, húzták, míg ketté nem szakadt. Végül egy-egy fél jutott mind a két csibének. Így egyikük sem maradt éhen. Itt a vége, fuss el véle.

*Dávid Orsolya, 3. osztály,
Oromhegyes*

Kutya–macska barátság

Hol volt, hol nem volt, egy szép nyári napon játszadozott két jó barát, Goldi, a kutya és Kakaó, a macska. Goldi a játéktól elfáradt, és kedvenc helyére feküdt, a lábtörlőre. Kakaó továbbra is körülötte ugrándozott. Nagyon unatkozott. Hirtelen megpillantott egy katicát. A bogár épp egy virágon mászkált. A macska szeretett volna vele játszani. Nagy lendülettel ráugrott a virágcserep szélére. Szerencsétlenségére az eldőlt, egy gereblyére esett és széttört. De nem is ez volt a nagy baj. Amikor a cserép ráesett a kerti szerszámrá, az felágaskodott, és a kandúrt fejbe vágta. Fájdalmában hangosan fűjt és nyávogott. A hangzavarra felébredt a kutya. Dühösen megugatja barátját, és elkezdte kergetni. Kakaó örült, hogy megvolt a napi játék, Goldi viszont mérges volt, hogy már megint nem tudott tovább szunyókálni. Ez az esemény kihatással volt a barátságukra. Azóta megszakadt a jó kapcsolat közöttük.

*Bálint Iringó, 3. osztály,
Oromhegyes*

Morzsa, a házörző kutya és Cirmi, az egérfogó jó barátságban voltak. Amikor nem akadt más dolguk, a kertben heverésztek. Egy nyári napon Morzsa békésen szunyókált a lábtörlőn. Rózsi, a gazdasszony új virágcsereppel díszítette a teraszt. Cirminek seho-
gyan sem tetszett a virág, mert útjában állt. Nézte, nézegette, az orrával odébb tolta, de a cserép felborult és eltört. Cirmi ijedtében a gereblyének szaladt. Morzsa a nagy zajra felébredt. Segített Cirminek eltüntetni az árulkodó nyomokat, mert erre valók a barátok.

*Medgyesi Roland, 3. osztály,
Oromhegyes*

Jutalomkirándulás

Október közepén iskolánk 3. és 4. osztályos tanulói jutalomkiránduláson vehettek részt. Mindannyian nagyon vártuk már, mikor utazunk Szabadkára és Palicsra. Az idegenvezető bemutatta a város nevezetességeit: a zsinagógát, a régi bankot, a könyvtárat, a királyi szállodát, a színházat, a szökőkutat, majd a múzeumba kísért bennünket, ahol érdekes afrikai tárgyakat és képeket láthattunk.

I. osztály, Oromhegyes

Legnagyobb örömünkre ebédelni a McDonalds-ba mentünk. Miután jóllaktunk, már indultunk is az állatkertbe. Izgatottan léptük át kapuját. Kisvártatva megpillantottuk a borzcsaládot. Láttuk, hogy Márta, az elefánt helyét már átépítik. Mindenki nagyon sajnálta őt. A kétpúpú teve után a csimpánzhoz értünk, aki mérgében becsapta ketreце ajtaját. Sajnos ezzel a kirándulás is véget ért, de reméljük, máskor is elmegyünk még.

*Bálint Iringó, Döme Brigitta,
Erdélyi Natália, Erdélyi Petra,
Dávid Orsolya, Kis Léda, Kis
Violetta, 3. osztály, Oromhegyes*

Az osztályban tizenhárman vagyunk

Az osztályban tizenhárman vagyunk, öten a lányok és nyolcan a fiúk.

Aranyos kis osztály,
a legjobb korosztály.

Ákos okos matekos, igazi szorgos.

Balázs mindenkivel kedves,
Mátéval hetes.

Márk és Tamás hangos,
néha kicsit erőszakos.

Anna jószívű, az olvasáshoz
mindig hű.

Dávid és Kevin a futball reménysége,
gyakorolják, de még nem készek.

Réka és Dorka jó barátok,
ezt tudják a tanárok.

Robika az osztály elnöke,
a sakkjátszma megnyerője.

Jó barátom Krisztina Versegi,
kinek szépek a versei.

Én vagyok Rebeka, a rímek réme,
ezzel itt most versemnek vége!

Lackó Rebeka, 6. osztály, Orom

Milyen érzés

ötödikesnek lenni?

Emlékszem, mikor legelőször léptem át az iskola ajtaját, nagyon féltem. Azóta négy év telt el. Ötödikes lettem, és idén ugyanúgy féltem, mint négy éve. Nehéz megszokni azt, hogy teremről teremre vándorlunk. Mire bemelegszik alattam a szék, mehetek másikat melegíteni.

Sóti Ábel, Orom

Új tanárokat ismertem meg. A kedvenc tantárgyam a torna, rajz és a magyar. Az is érdekes, hogy nem tanító nénink van, hanem osztályfőnökünk.

Purger Petra, Orom

Féltem az ötödiktől. Nekem nagyon nehéznek tűnik, mert minden új, a tantárgyak is szaporodtak.

Minden órára más tanár jön be, még a táska is nehezebb.

Kolompár Krisztina, Orom

Osztályfőnökünknek Nagy Gizella tanárnőt kaptuk, akinek szívből örültünk, hiszen már első osztály óta tanít minket, és nem volt idegen számunkra.

Bontovity Kitti, Orom

Nem annyira szeretem, hogy minden óra másik teremben van, és mindegyiket más tanár tartja. Nekem azzal telik el a szünetem, hogy összepakolok, és átmegyek a másik terembe. Néha még uzsonnázni sem bírok.

Joó Márk, Orom

Ötödikesnek lenni elég nehéz, mert sokkal többet kell tanulni, mint alsóban. Lettek új tantárgyaink, melyek érdekesek, de egyben nehezek is.

Szabó Virág, Orom

Felemelő érzés a nagyok közé tartozni! Igaz, a legkisebbek vagyunk köztük, de azért mégiscsak nagyok! Sok új tanárunk lett. Nehezen ment az ismerkedés, hordtam is a névtáblámat, hogy megtanulják a nevem!

Sándor Balázs, Orom

Lettek új osztálytársaim, akikkel nagyon gyorsan összebarátkoztunk. Az a rossz az ötödik osztályban, hogy sokat kell tanulni. Szerintem a legrosszabb óra a történelem.

Dobó Kristóf, Orom

Most minden más. Több tantárgyunk van, mint alsóban. Szeptemberben komolytalanul vettem a tanulást, de most többet tanulok. Úgy érzem, az osztálytársaimmal összetartunk, és a tanárokat is kezdjük megszokni.

Bicskei Erik, Oromhegyes

Alig vártam a szeptember 1-jét, hogy felsős lehessenek! Kicsit nehéz megszokni, hogy több óránk van. Érnek néha meglepetések, ha nem tanulok. Ha rossz jegyet kapok, elég nehéz kijavítani.

Bábinszki Krisztián, Oromhegyes

A tantermünkben még új padok is vannak. Érdekes, hogy minden óra más teremben folyik. Ez azelőtt nem így volt. Sok szakkörre is járok. Céлом, hogy színkitűnő tanuló legyek.

Erdélyi Kamilla, Oromhegyes

Az osztálytársaim azok, akik azelőtt is voltak. Nagyon szeretem őket. Boldog voltam, amikor megválasztottak az osztály titkárának.

Toldi Amina, Oromhegyes

Lovak

Ha valakinek van lova, annak minden napja egy valóságos csoda!

Ha van lovad, vigyázz rá,
tanítsd, oktasd,
mert ha vele vagy, úgy érzed,
a lelked szabad.

Szállsz, mint a madár,
és szabad vagy!

Tóth Tamara 7. osztály, Tóthfalu

Tanár úr, pedig én készültem...

Van, aki nem készül, és bevallja, van, aki készül, de izgalomban nem tud megszólalni, van, aki készül, és ügyesen le is felel. Én már mind a három esetet megjártam, most el is mesélem az egyiket. A hetedik osztály végén jártunk. Mindenből elégedett voltam a jegyeimmel, csak a matematika volt kérdéses, hogy megkapom-e az ötöst. Minden erőmmel a matematikát gyakoroltam délutánonként, hogy sikeresen

feleljek. A tanár úr felszólított, ki-mentem a táblához, de az izgalomtól nem tudtam megszólalni. Már a sírás fojtogatott, és csak annyit tudtam felelni: - Tanár úr, pedig én készültem... Zavart, hogy mindenki engem néz. Ezt észrevette a tanár, és kiküldte az osztályt a folyosóra. Mintha egy kő esett volna le a szívemről, és megint csak azt mondtam: - Tanár úr, pedig én készültem!

Újra kérdezte a képleteket, és ekkor már szépen tudtam felelni. Ötös lett a matematikám, de ezt a leblokkolási élményemet nem felejttem el soha. Gondolom, nem én vagyok az egyedüli, aki így járt, de mindenkinek azt tanácsolom, készüljön tisztességesen minden órára.

*Muhi Hermina, 8. osztály,
Tóthfalu*

Tanár úr, pedig én készültem! Ezt mondtam, mikor fizikából feleltem. Az igaz volt, hogy készültem, csak nem annyit, amennyit kellett volna. A tanárom amúgy is nagyon morcos volt, és sosem bírt engem. Ketten feleltünk a táblánál. Számítási feladat volt. A számolás nem az erősségem, még most sem. De akkor beleadtam apait-anyait. Minden erőmmel azon voltam, hogy megkapjam a kettést. Elég nehéz feladatok voltak. Az utolsónál a tanár azt mondta, ezen múlik a kettés. Hiába próbáltam. Amit tudtam, megcsináltam. A tanár azt mondta, ez így nem lesz jó.

- Tanár úr, pedig én készültem.
- Biztosan készültél?
- Igen! Sokat!

Szúrós szemmel nézett rám, de látta, hogy valamennyit készültem. És megadta a kettést!

*Tocko Tamara, 8. osztály,
Tóthfalu*

A kutya megette a házimat

Épp csak elindultam első osztályba. Nem nagyon érdekelt az iskola, főleg a tanító néni által adott házi feladatokkal nem szerettem foglalkozni. Alig vártam, hogy vége legyen a tanításnak, és mehessek haza játszani. Gyönyörű idő volt aznap. Amint hazaértem, a táskám a teraszon lévő székre dobtam, és mentem is hintázni. Mikor anya szólt, hogy ebéd, éhesen szaladtam a konyhába, megfeledkezve a táskámról. Kiskutyám, Hógolyó, aranyos, de pimasz kis jószág volt. Kiszimatolta, hogy a kint hagyott táskában elemózsia lapul. Addig-addig ügyeskedett, míg a földre nem húzta. Ekkor már gyerekjáték volt az egész, a lakmározásban a matematikafüzetem is a kutyus étlapjára került. Az uzsonnámmal együtt jóízűen bekebelezte. Mikor anya meglátta, nagyon megverte a söprűvel, én pedig másnap mit mondhattam mást a tanító néninek: - Megette a kutya a házimat.

*Dukai Botond, 6. osztály,
Tóthfalu*

Még a fák is könnyezni látszanak

Megérkezett az ősz. Minden szépségével és nehézségével együtt. Szép, mert ha süt a nap, a kedvem is jobb, az élet is mozog. Az emberek dolgoznak a határban. Sietnek a munkálatokkal a tél előtt. A kukoricatáblák lassan eltűnnek, helyüket az elvetett búza veszi át. Feketévé, később zöld árnyalatúvá változnak a parcellák, de néhol még kukoricatárló tarkítja a látóhatárt. A megmaradt tanyák kéményeiből itt-ott füst száll fel. Kevesen vannak már a tanügyi emberek. Ha a nap süt, ökö-

nyál száll a levegőben. Mi biciklivel megyünk haza az iskolából, s az úton összeszedjük a pókok hálóját. Öcsémrel együtt nem győzzük leszedni magunkról. Nehéz cseppek növekednek az ágakon. Ilyenkor a fák is könnyezni látszanak.

*Oroszi Armand, 5. osztály,
Tóthfalu*

Most ősz van. Néha-néha kisüt a nap, de legtöbbször eltakarják a felhők. A kertünkben a jó öreg barackfák rám mosolyognak a nagy avarcupacokkal együtt. A rózsák is örülnek, mert a fagyban még az aranyos napsugár párszor rájuk talál. Ahogy a parkhoz érek, a levelek fele kupacban, a többi még valamennyire kapaszkodik a fák ágaihoz. A levelek és a fák aranybarnának látszanak, vagy narancssárgán csillognak, mint egy friss harmatos krizantém csokor. Nagyon jó végigsétálni az utcán.

*Sziráki Emina, 5. osztály,
Tóthfalu*

Idegenek és hontalanok

Az általam választott cím már utal arra, hogy az idegenség nem csak egy-egy ember próbája, hanem családoké, közösségeké. Így van ez velem, velünk is. Kodály Zoltán Esti dalának szavai jutnak eszembe, amit Budapesten énekeltem el, több száz ember előtt. Már akkor is gondolkodóba ejtett a tartalma, mondanivalója. Istenhez fohászkodik azért, hogy végre szálást, megnyugvást találjon valahol. Én is ezt érzem, szerb vagyok a magyarok között, és magyar a szerbek között. Ezáltal mindenki szemében hontalan és idegen. Mégsem érzem magam annak. Hogyan is lehetnék

az, hisz ide születtem, itt nőttem fel, itt érzem ITTHON magam. Ha az utcán sétálok, látom a magyar és szerb nyelvű utcanévtáblákat, a híres magyar és szerb katonákról, hősekről, költőkről elnevezett iskolákat, egyesületeket, óvodákat, a szobraikat és emléktábláikat. Számomra ez a normális, ez az itthoni.

*Vuletić Viktor, 8. osztály,
Tóthfalu*

Az ember néha nehezen jön rá, hogy mi a dolga egy jó barátnak

Egyszer két kislány között jó barátság alakult ki. Minden nap megvárták egymást iskolából jövet-menet. Már-már olyanok voltak, mint két testvér. Ahogy nőttek, úgy nőtt köztük a barátság is. Kijárták az iskolát, s még szórakozni sem mentek egymás nélkül. Később a sors úgy hozta, hogy egyikük férjhez ment, és családja lett. Távol kerültek egymástól, de levélben rendszeresen tartották a kapcsolatot. Egyszer csak nem érkezett több levél, mivel családja volt és sok tennivalója akadt, egy időre megfeledkezett a barátnőjéről. Így múltak a hetek, hónapok. Egy nap egy régi ismerős szólt, hogy a barátnője súlyos beteg. Még aznap meglátogatta a kórházban. Ott ült az ágya mellett, és akkor jött rá, hogy elhanyagolta barátságukat. Ezután minden nap elment hozzá. Mikor meggyógyult, megfogadta, hogy soha nem feledkezik meg gyermekkori barátnőjéről. Az ember néha nehezen jön rá, hogy mi a dolga egy jó barátnak.

*Bata Nikolett, 7. osztály,
Tóthfalu*

Nagymamám

Számomra ő játssza az anya szerepét. Megért, oltalmaz és szeret. Rengeteg jót és törődést adott rossz napjaimban. Szemei borús kék, és bennük látni azt a sok türelmet és munkát, amit élete során végzett. Arcán észrevehetőek az idő mélyre vágjt szántásai. Haja rövid, egyenes szálú és ősz. Ám, de amilyen kurta a frizurája, olyan nagy és szeretetteljes a szíve. Néha, amikor lekerekedik a mosoly az orcájáról, rosszkedvű, és akkor tudom, hogy valamit nagyon nem jól csináltam. Gyakran benyit a szobámba, hogy egy számára vicces történetet elmesélhessen, s azután még egy kicsit leül az ágy szélére, és meghallgatja az én mondanivalómat. Ilyenkor általában az iskolában történeteket foglalom neki össze. Mikor írok egy fogalmazást a naplómbe, rögvest neki olvasom fel, és kikérem részemre rendkívül értékes véleményét.

*Bálint Krisztina, 7. osztály,
Oromhegyes*

A nagyszülők élete

A nagyszülők élete nem könnyű. Sokmindent megtesznek a saját gyermekeikért és az unokáikért.

Nagyon szerencsés vagyok, mivel mind a négy nagyszülőm él, és ezért minden este hálát adok. Olykor vidámbbá teszem a napuk. Van, amikor inkább komolyabban beszélünk. Ha kell, segítek, és ha kell, nem szólok bele a dolgaikba. Mindig jól szórakozunk.

*Nagy Teodóra, 7. osztály,
Oromhegyes*

Nagyszülők

Nagymama finomakat főz, számomra ő egy igazi hős. Sürög-forog a konyhában, nem foglalkozik a fájó lábával. Segítek neki, amikor csak tudok, ha hív, azonnal futok.

Rózsa, szegfű vagy orgona, ő mindet szívesen gondozza. A tata nyugdíjas már, de sok dolog még mindig rá vár.

Mi kezébe kerül megjavítja, minden alkatrészét meglazítja. Nagyon szeretem mindkettőjüket, őrzöm és ápolom szeretetüket. Amikor csak tehetem, mindig mellettük a helyem.

*Erdélyi Violetta, 7. osztály,
Oromhegyes*

Nagyszüleimről

Nagypapával mindig lehet barkácsolni,

traktort, autót javítani.

Sok új dolgot tanulok tőle, csodamester leszek jövőre.

Nagymamámmal sokat főzünk, egymással szívesen időzünk.

Beszélgetünk, mesélünk, régi fényképeket nézegetünk. Sokszor el kell mondanom neki, hogy mi történt éppen tegnap.

Az iskolában mi mindent kell tenni,

hogy anyunak hova kell épp menni.

*Jablanszki Jázmin, 6. osztály,
Oromhegyes*

Életem regénye

Most, nyolcadikban arra töreksem, hogy javítsak a tanulmányi átlagomon, és minél jobb eredményt érjek el a záróvizsgán. Szeretnék egy jó iskolába bekerülni.

*Bicskei Kristóf, 8. osztály,
Oromhegyes*

Szüleim szerint kisbaba koromban is nagyon aktív voltam. Például megpróbáltam elnyomni a falat, és folyton mászkáltam. Kezdetben nem tetszett az óvoda, később viszont szívesen visszamentem volna.

Bajúsz Péter IV. osztály, Oromhegyes

A felső egyszerűen nehéz. Igaz, én sem adok bele mindent.

*Konc Szabolcs, 8. osztály,
Oromhegyes*

A tarai kirándulás nagy élmény volt számomra. A Tisza-parton is voltunk sütögetni az osztályfőnökkel. Ezek maradandó élmények.

*Bata Tamás, 8. osztály,
Oromhegyes*

Több sportot kipróbáltam már: a dzsúdót, a táncot, a focit, de sajnos nem vagyok elég kitartó. Sok tervem van, de még nem tudom, mi lenne a helyes döntés, melyik iskolát válasszam.

*Bata Réka, 8. osztály,
Oromhegyes*

Kisbabaként sokat sírtam. Éjszánkánként a szüleimet sem hagytam aludni, de apukám hasán könnyen megpihentem. Az első szavam is az volt, hogy: apu.

Horvát Kitti, 8. osztály, Oromhegyes

Most nyolcadikos vagyok. Sokkal felszabadultabban járok kelek, mint korábban, ami néha a káromra válik. Igyekszem szorgalmasan készülni az érettségire, ezt komolyan veszem.

*Beszédes Emese,
8. osztály, Oromhegyes*

Ami igazán a szívembe zárult, az a kézilabda szeretete. Három éve rendszeresen űzöm ezt a sportot, és versenyekre is járunk. Még nem tudom, merre sodor az élet, de lassan döntenem kell.

*Magyari Loretta,
8. osztály, Oromhegyes*

Életem egy napja 10 év múlva

A munkahely felé gyalogolva még gyorsan beugrok a pékhöz reggelit venni. A főnök már úgy vár minket, hogy ma egy kicsit többet kell dolgozni, de legalább a fizetés is több lesz. Munka után elmegyek a barátokkal biciklizni, kell egy kis kikapcsolódás.

*Magyari Csaba, 8. osztály,
Oromhegyes*

Idegenek és hontalanok

Kedves naplóm!

Már hat hónap telt el, mióta kiköltöttünk ide, Németországba, és amit tapasztalok, arra nincsenek szavak! Az iskolám, ahova járok, elképesztő! Igen nagy tekintélye van. Nagyon modern intézmény, rengeteg versenyt szervezett és szervez, több díjat nyert már. A tanároknak is nagyon komoly ellenőrzésen kell átmenniük, hogy bejussanak ebbe a suliba, hát még a diákoknak! Azért is nehéz volt, hogy

magyar vagyok és nem német, viszont a színkitűnő eredményem és példás magaviseletem sokban megkönnyítette a dolgom. A szóbeli felvétellel meggyűlt a bajom, de szerencsére jó fejek voltak a profok, nem vették olyan szigorúan ezt a részt, így be tudtam jutni. Egy olyan osztályba kerültem, ahova olyan diákok járnak, akiknek nem német az anyanyelvük. Az osztálytársaim nagy része török, de van köztük orosz, olasz, szerb és lengyel is. Eleinte nem nagyon mertünk egymáshoz szólni, de most már felszabadultabban kommunikálunk. Esténként mégis álomba sírom magam, mert hiányzik Vajdaság!

*Purger Doroti, 8. osztály,
Orom*

Manapság, ha elmegyünk egy másik városba, sok ismeretlennel és olyan emberrel találkozunk, akikkel vagy a bőrszínünk, vagy a vallásunk különbözik.

Ha a szülőföldünket elhagyjuk, másik országba költözünk, sok ismeretlen dologgal találkozunk, idegen környezetben kell feltalálnunk magunkat, ahol nem értjük a nyelvet és nem ismerjük a helyi kultúrát. A beilleszkedés nem könnyű feladat. Hontalanok azok, akiknek volt hazájuk, de elhagyták országukat, és más helyre kell vándorolniuk hónapokon keresztül, éhezve, szomjazva. Hontalanok azok is, akik a jobb élet reményében külföldre költöznek, mert itt nem kaptak munkát, és nem tudták eltartani családjukat. Mi, akiknek van otthonunk, nem szomjazunk, nem éhezünk és nem kell új környezetbe beilleszkednünk, nem tudjuk, hogy ez milyen érzés lehet. Munkát kell találniuk, szállást kell keresniük, de nem biztos, hogy annyit keresnek, amennyiért megéri a hontalanság. Meg kell szokniuk az új környezetet, az új embereket és az új kultúrát.

*Borsos Ramóna, 7. osztály,
Orom*

Feladvány

$$\text{apple} + \text{apple} + \text{apple} = 30$$

$$\text{apple} + \text{banana} + \text{banana} = 18$$

$$\text{banana} - \text{coconut} = 2$$

$$\text{coconut} + \text{apple} + \text{banana} = ??$$

Karácsonyi szókereső

CTWSLCHÖESÉS
AFYNOSCÁRAKÉ
SOVBHIPPHPUCT
ZÚAJOLGASÜSE
EAREKLAQC NAP
RJIOEAD FJNLE
EA'WMZGSOVEA'L
TNZVOSWNGPDG
EDAKIZOHASQE
TÉWUQÖGKBRÁ'M
ZKGYERTYAF CG
ZVEIAÖLAYGNA

Elrejtett szavak: ünnep, hóesés, csillagszóró, szeretet, ajándék, gyertya, karácsonyfa, koszorú, boldogság, család, meglepetés, angyal.

Karácsonyi üdvözletek a világ négy szegletéből

Afrikaans: Gesëende Kersfees

Arabul: Idah Saidan Wa Sanah Jadidah

Francia: Joyeux Noel

Japán: Shinnen omedeto. Kurisumasu Omedeto

Kína: (Cantonese) Gun Tso Sun Tan'Gung Haw Sun

Lengyel: Wesolych Swiat Bozego Narodzenia or Boze Narodzenie

Málta: LL Milied Lt-tajjeb

Olaszul: Buone Feste Natalizie

Pápua Új Guinea: Bikpela hamamas blong dispela Krismas na Nupela yia i go long yu

Oroszország: Pozdrevlyayu s prazdnikom Rozhdestva is Novim Godom

Szardínia: Bonu nadale e prosperu annu nou

Spanyol: Feliz Navidad

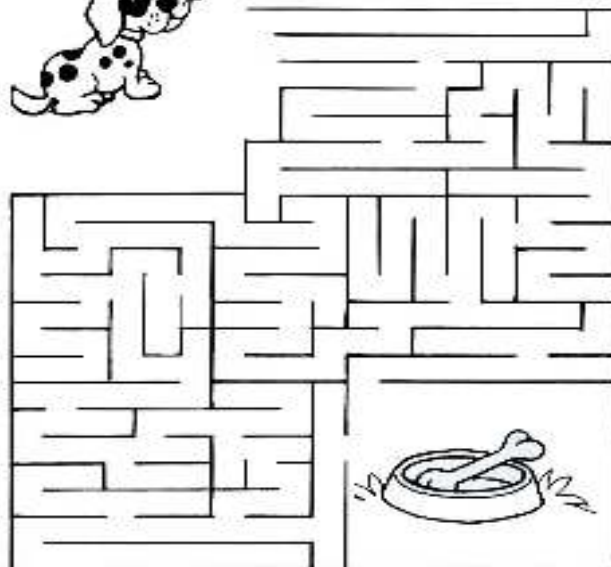
Svédország: God Jul and (Och) Ett Gott Nytt Ar

Thai: Sawadee Pee Mai

Vietnám: Chung Mung Giang Sinh

Segíts a kutyusnak eljutni a csonthoz

Melyik út vezet el a csonthoz?

Színezd ki a képet!

Színezd ki a daloló egereket!

Te hány karácsonyi dalt ismersz?

Rajzok

Kis Léda III. osztály, Oromhegyes

Hubai Enikő, II. osztály, Oromhegyes

Takács Rebeka III. osztály, Oromhegyes

Tóth Horgosi Dávid, I. osztály, Tóthfalu

Sütögetés

Piros nap a gyermekhéten

Medencében

Reggeli torna

Szerkesztők:
Csikós Anita
Kádár Judit
Majlát Hermina
Mujagić Dániel
Vas Sarolta
Adatbevitel:
Bagány Igor
Műszaki szerkesztés:
Pásztor Sándor

Ügyességi játékok
a tornateremben